

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een medewerkster van de Raad voor de Kinderbescherming, vestiging Eindhoven, in het kader van een door de rechtbank bij beschikking van 16 april 2007 gelast onderzoek zich niet objectief heeft opgesteld en beide partijen niet op gelijke wijze heeft behandeld, onder meer door:

de negatieve opmerkingen van verzoekers ex-partner over hem zonder meer in het raadsrapport van 11 september 2007 op te nemen zonder deze te verifiëren en/of nader te onderzoeken;

de door verzoeker overgelegde eigen visie over de situatie van zijn kinderen bij zijn ex-partner niet te verwerken in dan wel te hechten achter het raadsrapport;

verzoeker niet in de gelegenheid te stellen bewijs aan te leveren over de opvoedingssituatie van zijn kinderen bij zijn ex-partner, terwijl daar wel een afspraak met verzoeker over was gemaakt.

Beoordeling

I. Algemeen

1. Verzoeker en zijn ex-partner (hierna: de moeder) onderhielden een affectieve relatie. In 2002 werd binnen die relatie hun dochter geboren. De moeder had uit een vorige relatie een zoon gekregen, geboren in 1992. Verzoeker heeft beide kinderen erkend.

Na een periode van ongeveer 10 jaar verliep de relatie tussen verzoeker en de moeder niet meer goed. Uiteindelijk is zij in 2005 bij verzoeker uit huis vertrokken, onder medeneming van beide kinderen. De moeder oefent het eenhoofdig gezag uit, de kinderen wonen bij de moeder.

2. Omdat de omgang tussen verzoeker en de kinderen zeer moeizaam verliep, heeft de rechtbank bij beschikking van 16 april 2007 de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad) verzocht een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden van een omgangsregeling tussen verzoeker en beide kinderen. Indien er naar het oordeel van de Raad geen mogelijkheden waren voor omgang verzocht de rechtbank de Raad aan te geven wat de contra-indicatie was. De rechtbank verzocht de Raad haar te informeren en adviseren met betrekking tot de aard, duur en frequentie van een eventueel door de rechtbank vast te stellen omgangsregeling. Het raadsonderzoek werd gestart op 19 juni 2007 en eindigde met een rapport van 11 september 2007.

3. Voorafgaand aan het onderzoek heeft verzoeker gesproken met de raadsonderzoekster en een schriftelijk stuk, inhoudende zijn visie over de relatie tussen hem en de moeder, aan de onderzoekster overgelegd. Met dat stuk wilde hij de situatie tussen de moeder,

hem en de kinderen beschrijven en aantonen waarom hij van mening was dat de moeder een gevaar is voor de opvoeding van de kinderen. Daarom wilde hij het gezamenlijk ouderlijk gezag of dat het ouderlijk gezag uitsluitend aan hem toekwam.

4. Voordat de Raad het rapport van 11 september 2007 uitbracht, heeft de raadsonderzoekster het conceptrapport en -advies met verzoeker (en ook overigens met de moeder) besproken. Ook sprak de raadsonderzoekster met beide kinderen, met beide scholen van de kinderen en met Bureau Jeugdzorg, die opvoedingsondersteuning aan de moeder gaf.

De Raad adviseerde de rechtbank de omgang tussen verzoeker en zijn dochter zo spoedig mogelijk in het omgangshuis te starten en de omgang tussen verzoeker en zijn zoon af te wijzen. Verzoeker gaf aan het niet eens te zijn met het advies van de Raad.

5. Op 19 februari 2008 besliste de rechtbank in een tussenbeschikking dat verzoeker gerechtigd is tot omgang met zijn dochter onder begeleiding van de Stichting Kompaan en dat de moeder verzoeker eens per drie maanden schriftelijk moet informeren inzake de (verzorging en opvoeding van de) kinderen. Gelet op de leeftijd van de zoon (destijds 15 jaar) legde de rechtbank de beslissing over de omgang tussen verzoeker en zijn zoon bij de zoon zelf neer.

6. Vervolgens besliste de rechtbank op 15 juni 2009 dat verzoeker gerechtigd is tot omgang met zijn dochter eens per twee weken; de eerste driemaal in verzoekers woning, in aanwezigheid van een vriendin van de moeder, daarna onbegeleid.

7. Eerder, op 20 maart 2008, diende verzoeker een klacht in bij de Raad. Verzoeker klaagde erover dat de raadsonderzoekster, die het onderzoek uitvoerde naar de mogelijkheden voor omgang, op bepaalde punten niet wenste te horen wat verzoeker zei, dat haar houding tegenover verzoeker niet juist was en dat de weergave in het raadsrapport niet juist was. Op 18 juni 2008 verklaarde de regiodirecteur van de regio Noord- en Zuidoost Brabant de klacht op alle onderdelen ongegrond. Indien verzoeker het niet eens was met dit oordeel kon hij zich binnen zes weken daarna wenden tot de klachtencommissie van de Raad. Op 18 september 2008 ontving de klachtencommissie verzoekers klacht. Gelet op de termijnoverschrijding achtte de klachtencommissie verzoeker op 22 oktober 2008 niet ontvankelijk in zijn klacht. Daarna wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

8. Tussen verzoeker en de moeder van de kinderen bestaat groot wantrouwen. Kortweg gezegd is er sprake van een verstoorde relatie en hun visie op hun beider opvoedkundige kwaliteiten staan lijnrecht tegenover elkaar. Uit de stukken komt naar voren dat verzoeker zich buitengesloten voelt bij de opvoeding van beide kinderen en dat de moeder leugens vertelde over hem aan de kinderen, maar ook aan derden zoals de school. Op deze manier probeerde moeder hem zwart te maken. Verzoeker gaf aan de Raad aan dat de

moeder de kinderen (geestelijk) mishandelde en dat de situatie hem erg aangrijpt, omdat hij zelf een traumatische jeugd gekend heeft en hij ervaringen heeft met het parental alienation syndrome (ouder vervreemdingssyndroom).

II. Ten aanzien van het zonder meer opnemen van de negatieve opmerkingen van de moeder in het raadsrapport

Bevindingen

1. In het raadsrapport van 11 september 2007 staat onder punt 8. "Informatie van betrokkenen" de visie van moeder beschreven. Er staat vermeld als alinea titel: "visie moeder". Daaronder staat de visie van moeder verwoord, onder verdeeld in subalinea's:

Periode van relatie

Geboorte zoon en dochter.

Na geboorte zoon en dochter

Periode van relatiebeëindiging

Wanneer en aanleiding

Verloop

Periode nu

Op de omgangsregeling

Na dit stuk staat de visie van vader verwoord, in exact dezelfde (sub)alinea indeling als bij de visie van moeder.

2. Verzoeker is van mening dat de moeder leugens heeft verteld over hem en over verschillende gebeurtenissen in hun leven. Voorbeelden daarvan zijn: de stelling van moeder dat zij bang voor hem is omdat hij gewelddadig zou zijn, de overtuiging van de moeder dat verzoeker vreemd zou zijn gegaan en de stelling van moeder dat zij vond dat verzoeker haar - in verband met de omgangsmomenten met de kinderen - alles oplegde, zonder dingen vooraf met haar te bespreken.

3. De minister voor Jeugd en Gezin gaf zijn standpunt weer in een reactie van 25 augustus 2009. Hij verwees hierbij naar het Normenrapport 2000 versie 2, beleidsregels met betrekking tot de werkwijze van de Raad, paragraaf 3.2. onder D. Daarin wordt beschreven dat in een raadsrapport duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de feiten en meningen van betrokkenen en de interpretatie daarvan door de Raad. Ieders eigen visie op de

werkelijkheid, zowel van de moeder als de vader, wordt daarin weergegeven. De Raad doet vervolgens geen uitspraken over dé waarheid, maar interpreteert de beide visies in relatie tot de onderzoeksvraag. De minister achtte dit klachtonderdeel ongegrond.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat overheidsinstanties bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit impliceert dat de Raad, teneinde de rechter te kunnen adviseren, bij het uitvoeren van een onderzoek naar de mogelijkheden en belemmeringen voor omgang, in de eerste instantie met beide ouders spreekt.

5. De Nationale ombudsman stelt voorop dat het wettelijke uitgangspunt is dat het kind en de niet-verzorgende ouder recht hebben op omgang met elkaar, tenzij de rechter dit die ouder ontzegt op één van de in de wet genoemde gronden. De rechter kan op dit punt advies vragen aan de Raad waarna de Raad in de regel een onderzoek zal starten. De Raad heeft als taak de rechten van het kind te beschermen en daadwerkelijk op te komen voor het belang van het kind. In zaken als deze, waarbij het belang van het kind in het gedrang kan komen, dient het handelen van de Raad dan ook primair gericht te zijn op het vinden van oplossingen voor de gerezen problemen tussen de ouders zodat alsnog een omgangsregeling tot stand kan worden gebracht. Voor het kind is het immers in beginsel van groot belang dat het (ook in geval van echtscheiding) met beide ouders een relatie blijft onderhouden. Dit brengt voor de Raad de verplichting mee beide ouders aan te blijven sporen om duurzame (omgangs)regelingen te treffen. Deze verplichting is ook vastgelegd in het Normenrapport 2000.

Volgens dit Normenrapport dient een raadsonderzoeker ouders uitdrukkelijk en consequent aan te spreken op hun gezamenlijke verantwoordelijkheid op dit punt. Dit met het doel een gemeenschappelijk gedragen, duurzame regeling tot stand te brengen waarbij de relatie van het kind met beide ouders wordt behouden en veilig gesteld.

6. Een raadsonderzoek dient dus te voldoen aan de uitgangspunten die zijn neergelegd in het al eerder genoemde Normenrapport 2000. De Raad dient informatie te verzamelen. In het kader van deze informatieverzameling dient in eerste instantie met de beide ouders te worden gesproken. Daarnaast kan ook met de minderjarige worden gesproken, informatie worden ingewonnen bij derden en multidisciplinair onderzoek plaatsvinden. Van belang is hierbij dat de Raad zelfstandig onderzoek verricht. De Raad is daarbij dus niet afhankelijk van de zienswijze van één van de ouders. In het Normenrapport 2000, onder 3.2. C en D, staat verder nog te lezen dat de Raad de visies van beide betrokkenen in zijn rapport dient te vermelden, en dat in het rapport duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de feiten en mening van betrokkenen en de interpretatie daarvan door de Raad.

7. Het raadsrapport van 11 september 2007 is opgebouwd uit verschillende delen. Een groot deel beslaat de afzonderlijke visies van de beide ouders van de kinderen in kwestie. De visie van de moeder wordt in een apart stuk beschreven en de visie van de vader ook. Ook is in het rapport weergegeven wat beide kinderen hebben verteld aan de raadsonderzoeker. Aan het einde van het rapport wordt de interpretatie en beantwoording van de onderzoeksvragen weergegeven en een juridische vertaling (het advies aan de rechtbank).

8. Het is begrijpelijk dat bij verzoeker, bij het lezen van de visie van de moeder, weerstand ontstond en dat zijn reactie daarop was dat de moeder leugens vertelde. Verzoeker wilde niet dat die leugens in het rapport werden vastgelegd. Er bestaat immers groot wantrouwen tussen verzoeker en de moeder. Naar zijn mening is het advies gebaseerd op onwaarheden, waardoor hij het advies op zichzelf genomen niet kan accepteren en de rechter zijn oordeel zou baseren op onwaarheden.

9. Het advies van de Raad is echter gebaseerd op de interpretatie van alle informatie die de raadsonderzoekster gedurende het onderzoek heeft vergaard, met inbegrip van de visie van moeder en vader, maar ook van anderen zoals de visie van de kinderen zelf, informatie ingewonnen bij de scholen van de kinderen en informatie ingewonnen bij Bureau Jeugdzorg. In die zin moet het advies niet gelezen worden als een bevestiging van de visie van moeder (of vader) maar als een conclusie, gebaseerd op de signalen die de onderzoekster heeft vernomen, terwijl zij luisterde naar de visie van betrokkenen. Dat die visie (conform het Normenrapport 2000) zonder meer op papier staat weergegeven, wil niet zeggen dat het tevens de visie is van de Raad. De raadsonderzoekster heeft conform het vereiste van informatieverwerving gehandeld door de visie van de moeder zonder meer in het rapport op te nemen.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet verwerken in of hechten aan het raadsrapport van de visie van verzoeker

Bevindingen

1. Tijdens een gesprek tussen verzoeker en de raadsonderzoekster in juni/juli 2007, overlegde verzoeker een schriftelijk stuk waarin hij zijn visie over de relatie tussen hem en de moeder beschreef. Met dat stuk wilde hij aantonen waarom de moeder volgens hem een gevaar is voor de opvoeding van de kinderen.

2. Verzoeker is van mening dat nu dit door hem van te voren overlegde stuk niet achter het raadsrapport van 11 september 2007 is gehecht, het rapport niet volledig is. Verzoeker heeft wel (schriftelijk) op het conceptrapport gereageerd, welk schrijven wél achter het raadsrapport is gehecht, maar nu hij in dat schrijven ook verwijst naar het door hem van te

voren overlegde stuk, en dat stuk niet achter het rapport is gehecht, is volgens hem het rapport gebaseerd op onwaarheden en is de rechtbank niet volledig geïnformeerd.

3. Verzoeker heeft in zijn eigen jeugd een traumatische thuissituatie gekend. De hele situatie tussen de moeder en de omgang met de kinderen heeft oude wonden geopend en verzoeker erg aangegrepen. Hij voelt zich achtergesteld bij de moeder doordat de Raad volgens hem zonder meer uit is gegaan van de leugens die de moeder heeft verteld. Ook vreesde hij dat de moeder de kinderen dingen zou aandoen.

4. In zijn reactie van 25 augustus 2009 gaf de minister aan dit klachtonderdeel ongegrond te achten. Zij verwees hierbij naar paragraaf 3.1. "Afsluiting onderzoek" van het Normenrapport 2000. Daarin staat met betrekking tot het reageren op het concept-rapport het volgende vermeld: "Feitelijke gegevens worden zo nodig gewijzigd; voor het overige wordt de reactie aan het einde van het rapport verwerkt danwel aan het rapport toegevoegd, zodat de reactie een geïntegreerd onderdeel van het definitieve rapport uitmaakt." Nu verzoekers reactie op het conceptrapport achter het rapport was gevoegd, achtte hij de klacht ongegrond.

5. In antwoord op door de Nationale ombudsman gestelde nadere vragen gaf de minister verder nog aan dat de raadsonderzoekster ten tijde van het gesprek met verzoeker, waarin hij zijn eigen visie aan haar overlegde, aan hem had meegedeeld dat die visie in het rapport zou worden verwerkt en dat als hij het niet eens was met de wijze waarop dit was gebeurd, hij de mogelijkheid had om een reactie te geven op het conceptrapport. Dit is gebeurd en verzoekers reactie is dan ook achter het rapport gehecht.

6. De Raad trok uit de visie van beide ouders de objectieve conclusie dat de ouders niet tot overeenstemming konden komen en dat hun verhalen haaks op elkaar stonden.

Ook stelde de Raad dat beide ouders de kinderen een plek willen geven in hun leven, en dat de relatieproblemen in het verleden van grote invloed zijn op hun visie op elkaar. Omdat de ouders geen respect kunnen hebben voor elkaar is het in het belang van de kinderen om snel duidelijkheid te hebben over de omgang.

7. Daarnaast stelde de Raad dat verzoeker weinig vertrouwen heeft in de kwaliteiten van zijn ex-partner als moeder en zal van hem gevraagd worden vertrouwen in moeder te hebben, tegelijkertijd zal moeder vader moeten beschouwen als een vader op afstand.

8. Vervolgens vond de Raad het voor de dochter belangrijk dat zij zelf een goed beeld van haar vader kan vormen, wat haar ontwikkeling ten goede zal komen. De Raad vond het in het belang van de dochter dat de omgang met haar vader wordt gestart en opgebouwd in het omgangshuis van Kompaan te Tilburg. De zoon had aangegeven geen omgang met zijn stiefvader te wensen en gelet op de draagkracht en leeftijd van de zoon is de Raad van mening dat dit gerespecteerd moet worden. De Raad adviseerde aldus begeleide

omgang met de dochter, en raadde omgang met de zoon af.

Beoordeling

9. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het begrip onpartijdigheid heeft betrekking op de houding van bestuursorganen tegenover burgers en het onderwerp van de zaak. Die houding dient vrij te zijn van vooringenomenheid en vooroordeel. Ook de schijn van partijdigheid moet worden vermeden. Echter, niet iedere schijn kan een beroep op vrees van partijdigheid rechtvaardigen: de schijn moet objectief gerechtvaardigd zijn. Het vereiste van onpartijdigheid staat er niet aan in de weg dat de Raad een eigen selectie maakt in de informatie die zij bij een rapport hecht, mits de interpretatie en beantwoording van de onderzoeksvragen voldoende door de feiten wordt gedragen.

10. Verzoekers pijn zit hem met name in zijn gevoel dat de Raad pro-moeder is en zijn verhaal, zijn visie op de situatie, onvoldoende heeft meegewogen in het advies aan de rechtbank. Dit blijkt ook uit de hiervoor beschreven klacht, over het zonder meer opnemen van de visie van de moeder.

11. Het schriftelijke stuk van verzoeker, waarin hij zijn visie op zijn relatie met de moeder weergeeft en zijn zorgen uit, is niet gehecht aan het uiteindelijke raadsrapport.

Uit oogpunt van volledigheid en leesbaarheid (verzoeker verwijst er immers naar in zijn reactie op het conceptrapport) had het stuk er aan gehecht kunnen worden, maar het had de conclusies van de Raad, gelet op het hierna volgende, niet anders gemaakt.

De punten die verzoeker blijkens zijn commentaar op het conceptrapport veranderd had willen zien, hebben betrekking op beschrijvingen van de visie van de moeder, en van zijn eigen visie.

Zo geeft verzoeker bijvoorbeeld aan dat, in tegenstelling tot wat er in het raadsrapport staat, het zijn zoon van kleins af aan al bekend was dat verzoeker niet zijn biologische vader was. Ook geeft hij aan dat in het rapport niet goed staat beschreven op welke wijze de relatie tussen hem en de moeder tot een einde kwam en dat hij in het rapport niet terugzag dat hij een zorgmelding bij Bureau Jeugdzorg had gedaan. Ook zag hij niet in het rapport terug de zorg die hij had geuit over het parental alienation syndroom, waar hij zelf ook ervaring mee heeft.

Daarnaast gaf verzoeker aan op welke punten volgens hem de in het rapport weergegeven visie van de moeder niet klopte.

12. Hoe de voorvallen ook beschreven worden, en hoe belangrijk het voor verzoekers gevoel gehoord te willen worden ook is, het maakt de interpretatie van de Raad en de beantwoording van de onderzoeksvragen, en het advies aan de rechtbank, niet anders. De Raad heeft, met als uitgangspunt het belang van de kinderen, objectief te staven conclusies getrokken. Het onderzoek was er immers niet op gericht om te beoordelen wiens beleving van de waarheid de juiste was, of om precies vast te leggen wie wat had gezegd of gedaan op welk moment. Het onderzoek was gericht op de opdracht die de rechtbank de Raad had gedaan: te onderzoeken of er mogelijkheid tot omgang bestaat tussen verzoeker en zijn kinderen. De vraagstelling van de rechtbank is het uitgangspunt voor een raadsonderzoek. Het is vervolgens aan de raadsonderzoeker om op systematische en procesmatige wijze relevante informatie te verzamelen om te komen tot een zorgvuldig advies ten aanzien van het door de rechter verzochte.

13. De raadsonderzoekster had aan verzoeker uitgelegd dat het verschillend tegen feiten aankijken door betrokkenen op zich geen onwaarheden oplevert. Door verzoekers grote emotionele betrokkenheid bleef het beeld bestaan dat, doordat hij de verklaringen van de moeder niet kon weerleggen, en zijn schriftelijke stuk niet aan het rapport gehecht zag, niemand naar hem wilde luisteren of hem serieus nam. Hij voelde zich niet gehoord.

14. Uit de voorhanden stukken komt het beeld naar voren dat de communicatie tussen de raadsonderzoekster en verzoeker moeizaam verliep, maar dat de onderzoekster wel aandacht heeft besteed aan verzoekers bezwaren en zorgen. Verzoeker bleef die behouden, ook na uitleg van de raadsonderzoekster. Hoe begrijpelijk en voorstelbaar dit ook is, dit kan de Raad niet worden aangerekend. Verzoekers wens, om het alleen-gezag te krijgen, kon bovendien niet worden gerealiseerd binnen de grenzen van de hiervoor onder 13. beschreven vraagstelling van de rechtbank, die enkel was gericht op de mogelijkheden voor omgang tussen verzoeker en zijn kinderen. Die wens kon niet worden bewerkstelligd binnen die procedure voor de omgangsregeling.

15. Ook voor het overige komt uit de stukken niet naar voren dat de raadsonderzoekster zich niet objectief heeft opgesteld tegenover verzoeker. De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV. Ten aanzien van niet in de gelegenheid te stellen bewijs aan te leveren over de opvoedingssituatie, terwijl daar wel een afspraak met verzoeker over was gemaakt.

Bevindingen

1. Verzoeker stelt dat de raadsonderzoekster hem had beloofd dat hij schriftelijke bewijzen van de geestelijke mishandeling door de moeder van de kinderen aan haar mocht overleggen. Daarnaast zou de onderzoekster hem hebben toegezegd dat Bureau Jeugdzorg met hem hierover een gesprek zou aangaan. Verzoeker wilde dat er een onderzoek zou plaatsvinden naar de opvoedingssituatie van de kinderen omdat hij ervan

was overtuigd dat die situatie schadelijk was voor zijn kinderen. Verzoeker vond ingrijpen noodzakelijk. Verzoeker verwijt het Bureau Jeugdzorg dat het die belofte niet is nagekomen.

2. In zijn reactie stelt de minister hierover het volgende. In het kader van de klachtbehandeling door de directeur was de raadsonderzoekster gehoord en zij stelde uitdrukkelijk deze afspraak niet met verzoeker te hebben gemaakt. Wel gaf zij aan dat er over "bewijs aanleveren" is gesproken maar dat zij verzoeker daarvoor, conform de wet, naar Bureau Jeugdzorg / het AMK had verwezen.

Beoordeling

3. De lezingen van verzoeker en de raadsonderzoekster staan lijnrecht tegenover elkaar. Achteraf kan niet meer worden vastgesteld of de gezinsvoogd de belofte heeft gedaan zoals verzoeker beweert. Er zijn namelijk geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen op grond waarvan aan één van de lezingen meer waarde dient te worden gehecht dan aan de andere.

De Nationale ombudsman onthoudt zich daarom van een oordeel over deze gedraging.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming is niet gegrond ten aanzien van het zonder meer weergeven van de visie van de moeder in het raadsrapport en het niet hechten danwel verwerken van verzoekers vooraf gegeven visie.

Ten aanzien van de klacht over het in de gelegenheid stellen bewijs aan te leveren over de opvoedingssituatie onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 26 november 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Helmond, met een klacht over een gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Jeugd en Gezin, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de minister voor Jeugd en Gezin gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Uitspraak rechtbank 16 april 2007;

Visie verzoeker, ongedateerd;

Raadsrapport 11 september 2007;

Reacties verzoeker op raadsrapport, ongedateerd;

Uitspraak rechtbank 19 februari 2008;

Beoordeling klacht door Raad 18 juni 2008;

Reactie verzoeker aan Raad 18 september 2008;

Reactie klachtencommissie Raad 22 oktober 2008;

Verzoekschrift 26 november 2008 met bijlagen;

Uitspraak rechtbank 15 juni 2009;

Reactie verzoeker 12 januari 2010;

Reactie Raad 25 augustus 2010;

Nadere reactie Raad 6 april 2010.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond